

Naturalisatie van Bachler, Elisabeth
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Elisabeth Bachler en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Oostenrijkse verzoekster Elisabeth Bachler, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1912 te Salzburg (Oostenrijk) geboren. Na reeds van 1933 tot februari 1940 in ons land te hebben verbleven, vestigde zij zich in 1947 definitief hier te lande. Verzoekster heeft zich de Nederlandse zeden en gewoonten eigen gemaakt. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

De verzoekster Rica de Ciaves, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1886 te Izmir (Turkije) geboren en is Nederlandse van origine. Ze verloor haar nationaliteit ten gevolge van haar in 1911 gesloten huwelijk met de Egyptische onderdaan Isaac Behar. Na het overlijden van haar echtgenoot in 1943 verzuimde adressante een kennisgeving ex artikel 8 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap te doen, waardoor zij haar oorspronkelijke nationaliteit zou hebben herkegen. Aangezien verzoekster het Joodse geloof belijdt moest zij in 1957 onder de dwang der gebeurtenissen Egypte ontvluchten. Zij woont thans in Milaan en zou gaarne in haar Nederlanderschap worden hersteld.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Bernard Engels. Deze werd in 1929 te Poerworedjo (Indonesië) geboren. In 1950 kwam hij als K.N.I.L.-militair naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Daar opteerde hij op 26 november 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Adressant betreurt deze nationaliteitskeuze en zou graag het Nederlanderschap herkrijgen. Als chauffeur voorziet hij in zijn onderhoud.

De Duitse verzoeker Otto Friedrich Gwinner, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1938 te Hengelo geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij voelt zich Nederlander. Als derde stuurman bij de kleine handelsvaart heeft hij genoegzame inkomsten.

August Janko, de Zuidslavische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1921 te Ljubljana (Zuidslavië) geboren. Van zijn achtste levensjaar af woont hij in ons land. Adressant is sedert 1946 gehuwd met een Nederlandse vrouw; hij is in onze samenleving opgenomen. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De Oostenrijkse verzoeker Walter Kahr, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1933 te Mühlendorf (Oostenrijk) geboren. Hij woont van jongsaf in ons land en onderscheidt zich niet van zijn Nederlandse omgeving. Als kantoorbediende-instructeur voorziet adressant in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Bela Istvan Muntyan. Deze werd in 1891 te Lugos (Hongarije, thans Roemenië) geboren en is sedert 1922 in ons land gevestigd. Adressant, die enige uitvindingen heeft gedaan, werd tijdens de oorlogsjaren gedwongen tot samenwerking met de Duitsers. Van enige on-Nederlandse activiteit is echter niet gebleken. Mede door zijn huwelijk met een Neder-

landse vrouw is verzoeker genoegzaam geassimileerd. Als fabrikant voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Duitse verzoeker Bernhard Hermann Kurt Ribbe, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1931 te Rotterdam geboren. In april 1939 vertrok adressants vader met zijn gezin naar Duitsland. Na het uitbreken van de tweede wereldoorlog werd laatstgenoemde opgeroepen in Duitse militaire dienst; hij sneuvelde in 1944. Nadat het overlijden van haar echtgenoot was komen vast te staan, legde verzoekers moeder een verklaring af waardoor zij haar oorspronkelijke Nederlandse nationaliteit herkeeg. Vervolgens vestigde het gezin zich in 1948 weer in ons land. Adressant voelt zich in de Nederlandse gemeenschap opgenomen. Als kantoorbediende heeft hij genoegzame inkomsten.

Angelo Giacomo Rosa Bian, de Italiaanse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1928 te Haarlem geboren en heeft steeds hier te lande gewoond. Zowel zijn moeder, als zijn echtgenote zijn Nederlands van origine. Als terrazzo-werker voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De staatloze verzoeker Heinrich August Schwan, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1914 te Dorstfeld, thans Dortmund (Duitsland) geboren en woont sedert 1925 onafgebroken in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij volledig in onze samenleving opgenomen. Als garagehouder en autoverhuurder voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Duitse verzoekster Sigrid Marianne Schwarz, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1932 te Quedlinburg (Duitsland) geboren en verblijft sedert haar prille jeugd in ons land. Zij werd opgevoed in een Nederlands pleeggezin en heeft zich mede daardoor de Nederlandse zeden en gewoonten eigen kunnen maken. Als typiste in dienst van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat heeft verzoekster regelmatige inkomsten.

In artikel 1, onder 12, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Ling Hok Tan. Deze werd in 1927 te Krawang (Indonesië) geboren en is sedert 1952 in ons land gevestigd. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw; hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als bouwkundige heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

De Indonesische verzoeker Tjeng Peng Tan, genoemd in artikel 1, onder 13, werd in 1920 te Djakarta (Indonesië) geboren en wordt door zijn omgeving volledig aanvaard. Als constructeur-tekenaar voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Nicoline Martina Constance Verweij Mejan, de verzoekster genoemd in artikel 1, onder 14, werd in 1904 te Dieren in de gemeente Rheden geboren en is Nederlandse van origine. In 1923 emigreerde zij met haar moeder naar Zuid-Afrika, waar zij in 1927 in het huwelijk trad met de Duitser Franz Walter Hans Wilke. Haar huwelijk werd in 1931 door het overlijden van haar echtgenoot ontbonden. Verzoekster verzuimde een kennisgeving ex artikel 8 van de wet van 1892 te doen en behield derhalve de Duitse nationaliteit. In 1940 verkreeg zij

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

door naturalisatie het Zuidafrikaanse staatsburgerschap. Adressante keerde in december 1954 naar haar geboorteland terug en stelt er prijs op de Nederlandse nationaliteit weer te bezitten. Als secretaresse heeft zij genoegzame inkomsten.

De verzoeker Herman Scheepe wordt voorgedragen in artikel 2. Hij werd in 1918 te Bandoeng (Indonesië) geboren en is sedert juni 1958 in ons land woonachtig. Na de soevereiniteitsoverdracht verzuimde adressant gebruik te maken van zijn recht van optie voor de Nederlandse nationaliteit. Verzoeker is sedert 1951 werkzaam bij de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, thans als vracht-instructeur. Als zodanig kan hij op genoegzame wijze in het onderhoud van zich en zijn gezin voorzien. Mede in het belang van zijn werkkring acht de ondergetekende termen aanwezig om adressant met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn voor naturalisatie in aanmerking te brengen.

De in artikel 3 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers, genoemd onder 3 en 5, omdat de door hen aan den lande of de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

De verzoeker Petrus Alexander Leepel, genoemd in artikel 3, onder 1, werd in 1914 te Kota-Radja (Indonesië) geboren en verblijft sedert december 1957 in Nederland. Behoudens gedurende de Japanse bezettingstijd, was hij van 1935 tot aan zijn komst naar ons land in Indonesië in overheidsdienst werkzaam. Verzoekers echtgenote maakte gedurende zeven jaren deel uit van het personeel van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging te Djakarta. Verzoeker, die thans nog wordt ondersteund, zal na zijn eventuele naturalisatie zijn pensioen uitbetaald kunnen krijgen. Ook in dit geval acht de ondergetekende termen aanwezig voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

Dieudonné Ong, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 2, werd in 1937 te Pamekasan (Indonesië) geboren en is sedert augustus 1955 in ons land woonachtig. Zijn moeder is Nederlandse van origine. Sinds 1 december 1959 is adressant als vrijwilliger op voet van gewoon dienstplichtige, in dienst

van de Koninklijke Luchtmacht. Hij wil beroepsmilitair worden.

De verzoeker Eugen Raab, genoemd in artikel 3, onder 3, werd in 1916 te Berlijn (Duitsland) geboren. In 1935 vestigde hij zich in het voormalige Palestina, waar hij de Palestijnse nationaliteit verkreeg. Sedert de vestiging van de staat Israël bezit hij de Israëliësche nationaliteit. Verzoeker deed van 1940 tot 1942 als chauffeur-monteur vrijwillig dienst bij de Britse luchtmacht in Noord-Afrika. Sedert 1954 is hij in ons land gevestigd. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als directeur van een naamloze vennootschap heeft adressant ruime inkomsten voor zich en zijn gezin.

In artikel 3, onder 4, wordt voorgedragen Willem Domingus Sipasulta. Deze verzoeker werd in 1932 te Magelang (Indonesië) geboren en verblijft sedert maart 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea. Als hoofdambachtsman bij de Residentie Waterstaatsdienst voorziet hij in zijn onderhoud.

De Duitse verzoeker Peter Leopold Wolf, genoemd in artikel 3, onder 5, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Van oktober 1958 tot april 1960 deed hij als vrijwilliger op voet van gewoon dienstplichtige, dienst bij de Koninklijke Landmacht. Als verkoper voorziet adressant in zijn onderhoud.

Met uitzondering van de Zuidslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 5, en de Israëliësche verzoeker, genoemd in artikel 3, onder 3, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat hij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Israëliësche verzoeker, genoemd in artikel 3, moet om de Israëliësche nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie, daarvan afstand doen. Hij heeft zich hiertoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.